

18. - 26. 6. 2010 Trenčianske Teplice / Trenčín

Piatok 25. júna 2010

Denník 18. ročníka Art Film Festu

• číslo 7 • ZDARMA

Kameraman sa musí prispôbiť každému režisérovi

Kameraman Stanislav Szomolányi (1935) patrí k najvýraznejším tvorcom slovenskej kinematografie. Spolupracoval s režisérmi takých zvučných mien ako Štefan Uher, Martin Hollý, Peter Solan, Juraj Jakubisko či Stanislav Barabáš. Na záverečnom ceremoniáli si preberie ocenenie za celoživotné dielo Zlatá kamera.

Aj keď máte za sebou množstvo filmov, vaša kameramanská tvorba je spätá najmä s menom Štefana Uhra, s ktorým ste ich nakrútili najviac. Z čoho vychádzalo vaše vzájomné porozumenie? A ako ste sa navzájom ovplyvňovali?

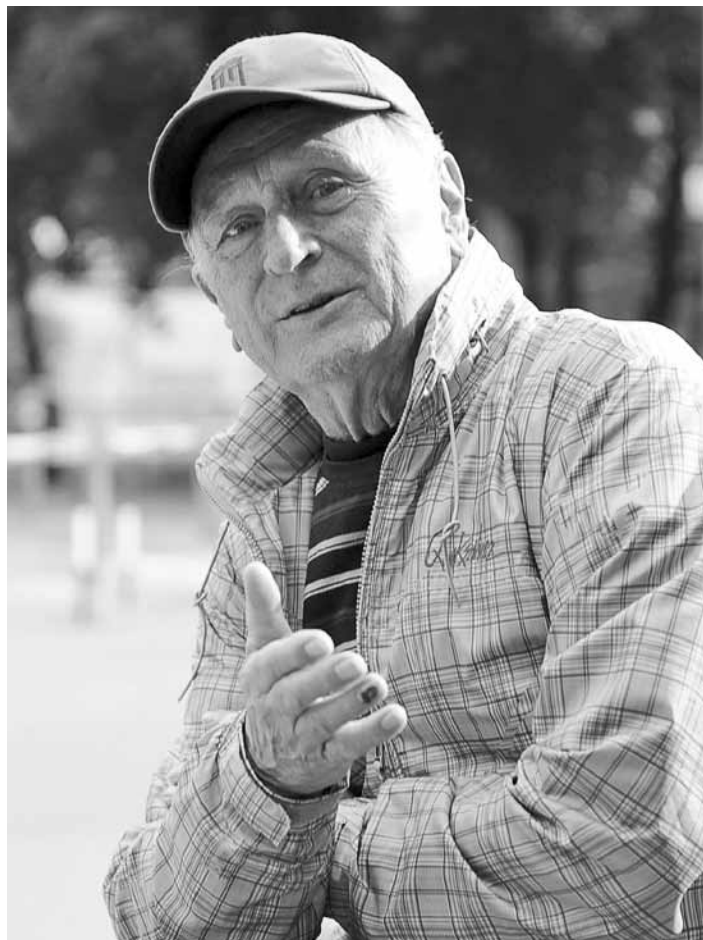
Musím podotknúť, že všetky Uhrove filmy som realizoval ja. Až na prvý film Učiteľka a posledný film Skanzen, na ktorých spolupracoval s inými režisérmi. Nevieť, či som mal šťastie ja alebo on. Stretnutia sme si nepredpovedali. Vždy sme išli od filmu k filmu. Bavilo ma to, lebo každý projekt bol scenáristicky a námetovo položený do úplne iného prostredia, do celkom inej témy. S každým filmom som mal pocit, že naša spolupráca sa v tej chvíli iba začala.

Môže sa zdať, že práca s rovnakým režisérom je jednoduchá, pretože ste zohratý tím. Zároveň však musí byť veľmi náročné hľadať vždy nové cesty, nové vyjadrovacie prostriedky, aby bol každý z vašich spoločných filmov niečím výnimočný. Ako sa vám to darilo dosiahnuť?

To je dobrá otázka. Keď sa robí film a rozmyšľa sa, na to nemôže byť jeden. Lepšie sa fantazíruje vo dvojici. Lepšie sa otvára myseľ, pretože keď si jeden niečo vymyslí, druhý môže povedať, že je to „blbosť“. Keď sme dvaja, buď robíme „blbosť“ alebo robíme vážnu vec. Asi takto to išlo.

Vždy ste sa nejako dohodli?

Dohodli sme sa vždy, ale dôležité

bolo aj rozdelenie práce, čo sa mi na tom páčilo. Režisér mal v hlave dramaturgický oblúk. Ja som sa vždy sústredil na tvorbu obrazu. Mal som Uhrovu dôveru a bavilo ma to. Postavil som kameru, pripravil som si záber, zaskvietil a tešilo ma, keď som ho mal hotový a mohol mu povedať, nech

sa pozrie do kamery. Zo začiatku ma kontroloval, ale potom vznikla medzi nami taká dôvera, že už mu stačilo vidieť len výsledok.

Pracovali ste však aj s inými režisérmi...

Kameraman sa musí prispôbiť každému režisérovi. Jeho mysleniu, morálnemu kódexu či optickým predsta-

vám. Inak to nejde. Mal som energiu, silu, schopnosť sa prispôbiť, vytvoriť každému takú tvorivú atmosféru, akú potrebuje. Kameraman sa môže aj na hlavu postaviť, ale režisér si musí myslieť, že si všetko urobil sám. On je za to nakoniec zodpovedný.

Vo vašich snímkach radi využívate pomalé jazdy kamery, švenky a panorámy čím vytvárate vnútrozábberovú montáž. Vo filme Panna zázračnica ste krásne nasníмали staničnú čakáreň, ktoré pôsobila ako posvätné miesto. Krížové klenby evokujú chrám a staničné lavičky ste premenili na kostolné lavice...

Panna zázračnica je niečo úžasné, je moja fabrika snov. Bolo to na hranici surrealistického myslenia. Príbeh nebol jednoznačný, ale skôr pocitový. Prostredia a situácie, do ktorých sme sa dostávali, sme sa snažili pretaviť do nadrealistickej formy. Spájať vymyslené a reálne a hľadať prijateľné spojenie.

Za svoju umeleckú tvorbu ste získali mnoho ocenení. Čo pre vás znamená ocenenie Zlatá kamera? Viem, že ste pravidelným hosťom tohto festivalu...

Do Trenčianskych Teplíc chodím veľmi rád, pretože sa tu dobre cítim. Stretnám sa s kolegami – filmármi, ktorých veľmi dobre poznám a toto miesto mi je blízke i geologicky, keďže pochádzam z neďalekých Bánoviec nad Bebravou. A čo sa týka ocenení... Je to istá satisfakcia. Keď človek naplní celý svoj život prácou, získava potom pocit uspokojenia, že nič nebolo zbytočné. O cenách rozhodujú vždy aj odborníci. Niekedy to chápem aj ako ich vizitku (smiech). Beriem to ako v škole. Keď je zlý študent, keď neviem, či je zlý on, alebo som bol zlý ja, ako jeho učiteľ.

text: Nina Šílanová

foto: Eduard Genserek

Viac na www.artfilmfest.sk

Muž s otvorenou myslou

Stanislav Szomolányi má stále čo povedať aj dnešnej mladej generácii. Svoje bohaté skúsenosti odovzdáva študentom kameramanskej tvorby na FTF VŠMU, kde pôsobí. Ambície nakrúcať už nemá. Za sebou má krásne projekty ako *Slno v sieti* Organ, *Panna zázračnica*, *Tri dcéry Štefana Uhra* či nadčasový televízny film *Krotká Stanislava Barabáša*.

Medzi filmami, na ktorých sa kameramansky podieľal Stanislav Szomolányi, bol aj Uhrov film *Organ*, ktorý nedávno zreštaurovali. Zaslúžil si to. Film pôsobí po vizuálnej stránke ako monumentálne dielo. Kamera je v ňom nádherná. „*Organ* bol, myslím,

prvý širokouhlý film na Slovensku a kompozíciu sme robili pociťovo. Mysleli sme si totiž, že ide o svetový vynález. Ale tá estetika alebo chuť nakrúcať širokouhlé filmy potom vyprchala.“ Szomolányi tvrdí, že nie je sledovačom svojich vlastných filmov, nedávno sa mu však v Uherskom Hradišti podarilo vidieť svoj surrealistický film *Panna zázračnica*, ktorý má veľmi rád. „*Kino bolo plné mladých ľudí. Ako som sa na nich pozeral, mal som pocit, že majú absenciu citov. Pri Panně zázračnici sa im uvoľnila fantázia a odrazu si mohli otvoriť priestor v mysli a chodiť na vlastné výlety. Mohli si otvoriť svoje predstavy. Surrealizmus nedáva jednoznačnú odpoveď. Človek ho prijíma podľa*

nálady, akú má v danej chvíli a ako chce vidieť svet okolo. Je dosť závislý na ľuďoch, ktorí ho vnímajú. Musia mať istú kultúrnu zbehlosť. Je to ako s výtvarným umením. Niekomu sa páčia realistické obrazy, niekomu komplikovanejšie, niekomu voľná maľba.“ Kameraman priznal, že sám keď prišiel do Prahy na FAMU ešte ako študent, bol veľmi spútaný. Návštevy galérií a študovanie obrazov mu ale uvoľnili myseľ. Vtedy pochopil, že to v ľuďoch musí určitým spôsobom dozrieť. Ako sa sám vyznal, má rád výtvarné umenie, priateľov maliarov a návštevy v ich ateliéroch. K maľovaniu sa nikdy nedopracoval, avšak dobré rady svojim priateľom ponúknuť vie. Jeho vídenie sveta je predsa len jedinečné a neopakovateľné, poznačené nielen rokmi skúseností, ale aj obrovským talentom. (nin)

PÁR OTÁZOK PRE ... Federica Godfrida,

argentínskeho režiséra, ktorý študoval filmový strih na Národnej univerzite v Buenos Aires a na Art Film Feste predstavuje svoj hraný debut La Tigra, Chaco.

Kedy ste začali s nakrúcaním vášho filmu La Tigra, Chaco?

Asi pred tromi rokmi sme išli na sever Argentíny do mesta, ktoré sa volá La Tigra v provincii Chaco. Tam sme začali premýšľať o filme, ktorý by sme chceli nakrútiť. Scenár sme napísali za desať dní. Potom sme ho ešte upravovali v Buenos Aires a zhruba o rok neskôr sme sa vrhli na samotné filmovanie, ktoré trvalo približne mesiac.

Akým spôsobom ste postupovali pri písaní scenára?

Mali sme na to tri mesiace, ale upravovali sme ho aj za chodu počas nakrúcania. Intenzívna výroba filmu trvala štyri týždne. Keď sme sa presťahovali do La Tigra, ktoré je od Buenos Aires vzdialené tisíc kilometrov, čakala nás štrnásť hodinová pracovná doba. Vedeli sme, že do štyroch týždňov musí byť film dokončený, pretože sme sa museli vrátiť. Nakrúcali sme dvadsaťjeden hodín materiálu a postprodukcia nám trvala jeden rok.

Čo bolo inšpiráciou pre nakrútenie snímky?

Chceli sme spraviť niečo, čo by sa mohlo stať na mieste, kam sme šli, aby sme sa s tým mohli všetci stotožniť. Týmto spôsobom vlastne vznikla postava Estebana. Rovnako ako my prichádzajú z Buenos Aires do La Tigra a pôsobia dojmom, že toto miesto vidí po prvýkrát v živote. Vedeli sme, že chceme urobiť film o vzťahoch či už v rámci rodiny alebo medzi ľuďmi, ktorí sú do seba zamilovaní. To bolo naše východisko, z ktorého sme začali odvíjať jednotlivé dejové línie. Na jednej strane je Estebanov vzťah s dievčaťom, potom rodinný vzťah medzi ním a jeho tetou, jeho nevlastným bratom, ktorého nikdy nevidel, a napokon vzťah Estebana a jeho otca, ktorý vo filme ani nie je zachytený.

Film La Tigra, Chaco je váš úplne prvý film? Ako ste sa teda k filmu dostali?

Stalo sa to viac menej náhodou. Myslím, že od prvého dňa, keď som začal študovať, som túžil nakrúcať a robiť filmy. Národnú univerzitu v Buenos Aires som skončil v roku 2001. Potom som vyučoval filmovú réžiu, robil som aj divadlo, ale myšlienka spraviť film mi bola veľmi vzdialená. Vlastne asi sedem rokov som nič nenakrútil. A potom to zrazu prišlo na siedmy deň v La Tigra a bolo to doslova magické. Boli sme na tom mieste a spolu druhým režisérom Juanom Sasiainom vznikla spoločná myšlienka urobiť film. Začali sa k nám pridávať ľudia, ktorí sa na ňom chceli tiež podieľať a zrazu sme mali štáb. Na začiatku sme nevedeli či budeme mať dostatok financií, ale našťastie všetko vyšlo úplne podľa našich predstáv. A zrazu sa zo mňa stal filmový režisér.

foto a text: (ml)

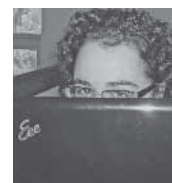
Ako sa pečie novinársky chlebiček

Nachádzajú sa nad Kúpeľnou dvoranou v komôrke označenej Press centrum a počas filmového festivalu majú neľahkú úlohu spravodajsky a publicisticky pokryť, čo sa kde stekne a zabúka. Občas to nejednému novinárovi naozaj ide až cez hlavu. **Marek** zo Sity si toho pozrieť zatiaľ veľa nestihol. „Pracujeme tu takých desať, jedenásť hodín denne a človek už

ani nemá náladu si potom niečo pozrieť.“ Napriek tomu zhladal jeden film, ktorý ho zaujal. „Ide o dokument Červená kaplnka, v ktorom sa jeden novinár z Dánska spolu s ďalšími dvoma Dánmi, ale rodenými Juhokorejčanmi, dostane do Južnej Kórei, kde s predstavením vystúpi v Národnom divadle. Bol to celkom vtipný príbeh. Režisér slušne vykreslil kultúru komunistického štátu a kult osobnosti Kim Čong-ila.“ **Lucia** pracuje pre Hospodárske noviny a denná periodicitu jej takisto dobre šliape na stresové bunky. „Chodím aj na filmy, ale keďže som pred tým písala do tlačovej agentúry a teraz do denníka, nemám na kino veľa času. Ale kompenzujú to stretnutia so zaujímavými osobnosťami. Som veľmi rada, že som mala

možnosť robiť rozhovor napríklad so Szomolányim, Abrahámom, Kňažkom či Chudíkom. Hoci, musím sa pochváliť, že na to, koľko mám práce, som videla rekordný počet filmov, asi sedem.“ A ktorý film Luciu najviac oslovil? „Určite Ako som prežil toto leto.“ Pri udeľovaní ceny Milanovi Kňažkovi sa Lucii prihodiť ešte jedna zábavná vec. „Snažil sa robiť zaujímavé reportáže, a keď som počas ceremoniálu nahrávala anketu s ľuďmi, ozvala sa vedľa mňa jedna pani. Povedala mi, že keď bol Kňažko ešte aktívny politik, pracovala u neho ako sekretárka. Bolo to vtipné.“ Ďalšia novinárka, **Barbo-**

ra z agentúry SITA, sa tešila, že mohla vidieť svoje vyťažované filmy, ktoré boli hitmi predovšetkým na festivaloch. „Ako

som prežil toto leto a Ak si chcem písať, píšam. Sú to moje srdcovky. Doteraz som videla sedem filmov a už viem, že niekoľko ďalších, ktoré chcem vidieť, nestihnem.“ Barbo prišlo veľmi smutno, čo sa stalo na premietaní Bielikovho filmu Kapitán Dabač. „Na poloprázdné kino pri takomto filme bol naozaj smutný pohľad. To je obrázok slovenských divákov. No a čo ma potešilo? Mám dobrý pocit z výberu hostí, ktorí sú naozaj zaujímaví a som tiež veľmi rada, že tu prebiehajú dramatické workshopy Midpoint.“

foto a text: (ml)

ANOTÁCIE FILMOV

STALO SA JEDNEJ NOCI – FRANK CAPRA 12.30 Kino Prameň, Trenčianske Teplice

Dcéra milionára Ellen Andrews (Claudette Colbert) sa chce vydať za pilota Westleyho. Keď jej to otec nechce dovoliť, dá sa Ellen na útek. V autobuse do New Yorku stretáva reportéra Petra Warnea (Clark Gable), ktorý jej dáva ponuku. Ak mu exkluzívne poskytne svoj príbeh, pomôže jej dať sa dokopy s milovaným Westleym. Ak nie, povie jej otcovi kde je, a vyzdvihne si odmenu. To, čo nasleduje, však nečakal ani jeden z nich. Po celých desaťročia jediný film, ktorý získal päť najdôležitejších Oscarov – za najlepší film, réžiu, mužský herecký výkon, ženský herecký výkon a scenár.

ANJELI UNIVERZA – FRIDRIK THÓR FRIDRIKSSON 13.30 Cinemax B, Trenčín

Páli žije niekde na pomedzí medzi reálnym svetom a svojím univerzom. A v oboch svetoch má v hlave

jasno. Žije v harmonickej rodine, s rodičmi a súrodencami, keď mu však milovaná Dagna zlomí srdce, vnútorný svet získava prevahu a Páli skončí v psychiatrickej liečebni. Tam si vytvorí ďalší harmonický kruh: Óli skladá piesne pre Beatles a telepaticky ich posielajú do Anglicka, z kultivovaného aristokrata Viktora sa z času na čas stáva prevtelený Hitler, narkoman Pétur je zase údajným autorom doktorátu o Schillerovi na jednej z popredných čínskych univerzít. Páli vo svojej rozpoltenosti nie je sám. Ako vraví jeho lekár, schizofrénia je hlboko zakorenená v samotnej podstate islandského národa; Islandčania veria v elfov a trolov, na duchov a víly, a sú teda predurčení na rozdvojenú osobnosť. V tomto islandskom „kukučom hniezde“ naozaj nie je jasné, kde končí normálny svet a začína ten druhý.

VOJNOVÉ HRY A MUŽ, KTORÝ ICH ZASTAVIL – DARIUSZ JABLOŃSKI 19.00 Festivalové kino ODA, Trenčín

Dokumentárny film približuje príbeh muža, ktorého historici označujú za najdôležitejšieho špióna éry tzv. studenej vojny. Bol ním Ryszard Kukliński, plukovník generálneho štábu Poľskej ľudovej armády v 70. rokoch minulého storočia. V rokoch 1972 až 1981 preniesol na Západ (pod pseudonymom Jack Strong) vyše 40 tisíc strán najtajnejších dokumentov Varšavskej zmluvy. Niektorí ľudia sa domnievajú, že nebyť týchto materiálov, možno celá Európa by bola bývala zničená v dôsledku plánovanej svetovej nukleárnej kataklyzmy. Američania ho uznávajú ako hrdinu, Rusi ho považujú za zradcu a Poliaci sú rozdelení. Kukliński sám seba označoval za obyčajného vojaka, ktorý čokoľvek robil, robil pre svoju krajinu.

TRI DCÉRY – ŠTEFAN UHER 20.30 Kino Prameň, Trenčianske Teplice

Film Tri dcéry je tretím spoločným filmom režiséra Štefana Uhra, scenáristu Alfonza Bednára, ka-

meramana Stanislava Szomolányiho a hudobného skladateľa Ilju Zeljenku. Klasický motív ľudového balady o starúcom otcovi a jeho troch dcérach preniesli tvorcovia do nebaladického času a priestoru Československa začiatku 50. rokov. Bývalý statkár Majda hľadá po vyvlastnení svojho majetku útočisko u svojich troch dcér, ktoré kedysi on sám poslal do kláštora. Skutočného odpustenia sa však dočká len od najmladšej z nich. Pretože len ona jediná je ochotná sa napriek hrozbe vyhodenia z kláštorneho rádu o otca postarať.

HORDA – YANNICK DAHAN

23.30 Tatra banka Cinema, Trenčianske Teplice
Severne od Paríža. Štyria skorumpovaní policajti sa rozhodli zničiť tajný úkryt gangstrov v budove určenej na zbúranie, aby sa tak pomstili za to, že skupina neľútostných zločincov zavraždila jedného z ich kolegov. Policajti sa však dostanú do pasce a majú byť popravení, keď sa stane niečo neuveriteľné: do budovy vtrhne horda krvílačných, kanibalských príser z úrivo na všetkých útočí. V neočakávanom ohrození života sa vytvárajú nepredpokladané spoječnosti. Horda, prvý francúzsky zombie film, získal ocenenie na filmovom festivale Fantasporto 2010 v Portugalsku za najlepšieho scenára a najlepšie špeciálne efekty alebo kameru.

POZVÁNKY NA DNES

Filmové tipy
na dnes

Opýtali sme sa Magdalény Mačejkovej, jednej z troch zostavovateľov súťažnej sekcie krátkych filmov, čo by vám odporučila vidieť.

Vitajte vo vojnových časoch! Filmy, ktoré vám chcem na dnes odporúčať, sú nekonformné príbehy o vojne, násilí a zločine. Snímka **Libanon** sa odohráva v známej vojnovéj zóne a rozpráva príbeh celkom netradične z vnútra tanku. Film osobne uvedie jeho režisér Samuel Maoz o 21.45 hod vo Festivalovom kine ODA. Nenechajte si ujsť ani film **Odstup** o 15.45 hod v Artkine Metro, komornú drámu psychicky narušeného muža, ktorému strieľanie ľudí na diaľku spôsobuje zvrátené potešenie.

V Cinemaxe C na vás o 21.30 hod čaká film **Húsenica**, príbeh vojnového mrzáka bez nôh a rúk. Napokon sme radi, že môžeme v Slovenskej sezóne premiérovo uviesť dokumentárny film **Vojnové hry a muž, ktorý ich zastavil** o jednom z najdôležitejších špiónov studenej vojny. Hrá sa vo Festivalovom kine ODA o 19.00 hod. (nin)

PaCoRa Trio
 21:30 Festivalová kaviareň T. Teplice

Hudobné zoskupenie troch skúsených muzikantov (Stano Palúch, Marcel Comendand, Róbert Ragan) funguje od roku 2004. Hudba tria je postavená na prelínaní jazzu a folklóru, podfarbená prvkami vážnej hudby. Ich repertoár tvoria vlastné kompozície a prearanžované jazzové štandardy. Vypočúť si ich môžete dnes vo Festivalovej kaviarni v Trenčianskych Tepliciach o 21:30.

Zlatá kamera
 – Stanislav Szomolányi

13:00 Kursalón, Trenčianske Teplice
Kameraman Stanislav Szomolányi patrí k najvýraznejším tvorcom slovenskej kinematografie. Má za sebou legendárne snímky ako *Slnko v sieti*, *Panna zázračnica*. Dnes o 13:00 si v Kursalóne v Trenčianskych Tepliciach prevezme ocenenie Zlatá kamera za celoživotné dielo.

FILMOVÝ VEČER
S BAŽANT KINEMATOGRAFOM
 Bažant kinematograf – Tri oříšky pro Popelku
 22:00 Trenčín

Koprodukčný česko-nemecký film *Tri oříšky pro Popelku* vznikol na motívy rozprávky Boženy Němcovej. Na rozdiel od tej klasickej Popolušky, ktorú poznáme napríklad z animovanej verzie štúdia Walta Disneyho z roku 1950, táto Popoluška

v podaní Libuše Šafránkovej berie svoj osud do vlastných rúk oveľa aktívnejšie. A navyše i výborne jazdi na koni a strieľa z kuše.

Bažant kinematograf
 – Jak utopiť Dr. Mráčka...
 22:00 T. Teplice

V roku 1974 sa Václav Vorlíček opäť vrátil k spolupráci s Milošom Macourkom a podľa námetu Petra Markova napísali slávnú komédiu o zásadovom právnikovi bytového úradu a neslávnom osude posledných vodníkov v Čechách. Zostalo ich totiž už len sedem. Pan Wassermann s manželkou a dcérou Polly a ich sluhovia, Karel, Bertik a Alois s dcérou Janou. Ich koniec sa však zdá neodvratný.

Koho dnes môžete stretnúť?

Stanislav Szomolányi, kameraman; **Nader Takmil Homayoun**, francúzsky režisér (film *Teherán*); **Samuel Maoz**, izraelský režisér (film *Libanon*); **Ivan Lopatin**, ruský producent (film *Posledný deň I. S. Bulkina*); **Sebastian Kenney**, švajčiarsky režisér (film *Perpetuum mobile*); **Berivan Binevs**, belgická režisérka (film *Phone Story*); **Felix Stienz**, nemecký režisér (film *Betty B. & the The's*); **Joe King**, anglický režisér (film *Čudné svetlá*); **José Luis Montesinos**, španielsky režisér (film *Starý známy príbeh*); **Kinga Dębska**, poľská režisérka (film *Hel*); **Jana Marsik**, poľská kameramanka (film *Rovnaký, rovnaký, ale iný*); **József Pacskovszki**, maďarský režisér (film *Dni túžby*); **Federico Godfrid**, argentínsky režisér (film *La Tigra, Chaco*); **Jim Stark**, americký producent; **Jiří Menzel**, český režisér; **Jaromír Hanzlík**, český herec; **Jan Kačer**, český herec; **Anna Grusková**, scenáristka; **Ivica Barabášová**, producentka; **Olga Špátová**, česká režisérka (film *Oko nad Prahou*); **Eliška Kaplický**, česká producentka (film *Oko nad Prahou*); **Andrej Hryc**, herec; **Katarína Kerekesová**, režisérka (film *Kamene*); **Juraj Nvota**, režisér; **Zuzana Tlučková**, herečka; **Mário Homolka**, režisér.

RESUME

A cinematographer has to adapt to each director

Cinematographer Stanislav Szomolányi (1935) is one of Slovak cinema's most distinguished figures. He has collaborated with renowned directors such as Štefan Uher, Martin Hollý, Peter Solan, Juraj Jakubisko and Stanislav Barabáš. The films he has shot are timeless classics of Slovak cinema.

While you've shot a great number of films, your cinematographic work is particularly associated with Štefan Uher, with whom you've created the most pictures. What was this mutual understanding based on, and how did you influence each other?

First I should point out that it was I who realized all of Uher's films. From his first film *Učiteľka* (The Teacher), to his last film *Skanzen* (Curator of Outdoor Museum), which were collaborations with other directors. I'm not sure whether it was my luck or his. We never expected to meet. We always went from film to film, it was always the first and last project, and both of us were completely free. When one is a cinematographer or director, the most important thing is the final product, which either brings people together or divides them. I was lucky that in our case, it brought us together. After *Slnko v sieti* (Sun in a Net), I made *Organ*, then *Three Daughters*. I enjoyed it, be-

cause every project came from a completely different place in terms of its script and themes. With every film I had the feeling that our collaboration had only just begun.

Some may think that work with the same director is simple, that you become a well-oiled machine. At the same time it must be equally demanding to constantly search for new avenues and new means of expression, to make every one of your joint efforts something special. How well did you manage to achieve that?

That's a good question. When a film is being made and thought out, this shouldn't be done by a single person. It's better to conjure up ideas as a pair. It's easier to open your mind, because when one thinks up something, the other can always said that it's nonsense. When we are two, we either make nonsense or we do serious work.

The film *Organ* is a visual tour de force. The cinematography is brilliant. Did it take long for you to find the proper visual approach to this film?

You describe it so beautifully – I don't think I could say it any better. I believe that *Organ* was the first wide-screen Slovak film, and we composed it painstakingly, as we thought it was a world-class innovation. But that aesthetic and the desire to shoot wide-screen films subsequently vanished. (nin)

More at www.artfilmfest.sk

A FEW QUESTIONS FOR...

Argentinean director Federico Godfrid, who studied film editing at the National University of Buenos Aires and will present his feature debut *La Tigra, Chaco* at Art Film Fest.

When did you start shooting your film *La Tigra, Chaco*?

Around three years ago, we went to northern Argentina to a small town called La Tigra in the province of Chaco. There we began to envision a film we wanted to shoot. We wrote the screenplay in ten days. Then we edited it in Buenos Aires, and roughly a year later we jumped right into shooting the thing, which took about a month.

How did you approach writing the screenplay?

We had three months to write it, but we continued to touch it up during filming. Intensive production of the film took four weeks. When we moved to La Tigra, which is a thousand kilometres from Buenos Aires, we had fourteen-hour workdays to look forward to. We knew that the film had to be finished in four weeks, because we had to return home. We shot twenty-one hours of footage, and the post-production took one year.

What inspired you to make this film?

We wanted to make something that could happen in the place we went, something we could all identify with. This is actually how the character of Esteban emerged. Just like us, he comes from Buenos Aires to La Tigra, and he gives the impression that he's seeing this place for the first time in his life. We knew that we wanted to make a film about relationships, whether in a family or between lovers. That was our point of departure, from which we unfurled individual plotlines. On one hand, there's Esteban's relationship with a girl, then you've got the familial relationship between him and his aunt, his stepbrother who he's never seen, and for that matter with his father, who doesn't even appear in the film. (ml)

More at www.artfilmfest.sk

PROGRAM PIATOK 25. 6. 2010 / FRIDAY

Trenčianske Teplice

10:30 **Chloe • Chloe (AW)** r. A. Egoyan, 2009, 99'
 13:00 **Seriózný muž • A Serious Man (AW)** r. J. Coen, E. Coen, 2009, 106'
 16:00 **Rovnaký, rovnaký, ale iný • Same Same But Different (EC)** r. D. Buck, 2009, 106'
 19:30 **Oko nad Prahou • Eye Over Prague (EC)** r. O. Špátová, 2010, 78'
 23:30 **Horda • The Horde (LNS)** r. Y. Dahan, B. Rocher, 2009, 95'

Kino Prameň

10:00 **Štyri levy • Four Lions (EC)** r. C. Morris, 2010, 94'
 12:30 **Stalo sa jednej noci • It Happened One Night (BC)** r. F. Capra, 1934, 105'
 15:00 **Cesta za svätým Diegom • The Road to San Diego (TF)** r. C. Sorin, 2006, 98'
 17:30 **Metropia • Metropia (EC)** r. T. Saleh, 2009, 85'
 20:30 **Tri dcéry • Three Daughters (GC)**, r. Š. Uher, 1967, 94'
Bažant kinematograf
 22:00 **Jak utopit Dr. Mráčka... • How to Drown Dr. Mráček...a (VV)** r. V. Vorlíček, 1974, 96'

SPRIEVODNÉ PODUJATIA / SPECIAL EVENTS

11:00 T.T. Kursalón TK • PC

Bažant Kinematograf,

Partner slovenského filmu HOSTIA: Lubica Orechovská, Zuzana Mistríková, Zuzana Putalová
 13:00 T.T. Kursalón TK • **PC Zlatá kamera • Golden Camera Stanislav Szomolányi**, HOSTIA: Stanislav Szomolányi, Peter Hledík
 14:00 T.T. Kursalón, **beseda • discussion, Slovenský film • Slovak Film** Štefan Hríb a jeho hostia
 16:30 T.T. Kursalón, **beseda • discussion, Tri dni pre slovenský film • Three Days of Slovak Films** (okružný stôl) Hostia: SAPA, Marta Lamperová + Film Europe Agency
 21:30 Festivalová kaviareň **Každý večer naživo s Oskarom Rózsom • live evenings PaCoRa Trio + DJ Stevie**

Trenčín

Festivalové kino ODA

10:30 **Útek • The Refuge (EC)** r. F. Ozon, 2009, 90'
 13:00 **Cape No. 7 • Cape No. 7 (EP)** r. T. Wei, 2008, 129'
 15:30 **Malé životné etudy • Five Easy Pieces (SM)** r. B. Rafelson, 1970, 96'
 19:00 **Vojnové hry a muž, ktorý ich zastavil • War Games and the Man Who Stopped Them (SS)** r. D. Jablonský, 2009, 113'
 21:45 **Libanon • Lebanon (CF)** r. S. Maoz, 2009, 92'

Bažant kinematograf

22:00 **Tři oříšky pro Popelku • Three Nuts for Cinderella (VV)** r. V. Vorlíček, 1973, 85'

ArtKino Metro

10:45 **Krátké filmy VI • Shorts VI (SH)** 88'
 13:15 **FTF VŠMU: hrané filmy II • FTF VŠMU: fiction films II (VŠMU)** 94'
 15:45 **Odstup • Distance (LA)** r. T. Sieben, 2008, 84'
 18:30 **Nikto nič ne-**

vie o perzských mačkách • No One Knows About Persian Cats (AW) r. B. Ghobadi, 2009, 101'
 21:00 **Skúška • Exam (LNS)** r. S. Hazeldine, 2009, 97'

CINEMAX B

11:00 **Zlaté časy kina • Movie Days (IF)** r. F. T. Fridriksson, 1994, 90'
 13:30 **Anjeli univerza • Angels of the Universe (IF)** r. F. T. Fridriksson, 2000, 97'
 16:00 **Mandžuský kandidát • The Manchurian Candidate (SM)** r. J. Frankenheimer, 1962, 126'

rian Candidate (SM) r. J. Frankenheimer, 1962, 126'
 18:30 **Doktrína šoku • The Shock Doctrine (EC)** r. M. Whitecross, M. Winterbottom, 2009, 78'
 21:15 **Zúriaci Fénix • Raging Phoenix (EP)** r. R. Limtrakul, 2009, 112'

CINEMAX C

11:15 **Pandora a Lietajúci Holanďan • Pandora and the Flying Dutchman (SM)** r. A. Lewin, 1951, 122'
 13:45 **La Tigra, Chaco • La Tigra, Chaco (LA)** r.

F. Godfrid, J. Sasiain, 2009, 75'
 16:15 **Teherán • Tehran, (CF)** r. N. T. Homayoun, 2009, 95'
 18:45 **Dni túžby • The Days of Desire (EC)** r. J. Pacskovszky, 2009, 104'
 21:30 **Húsenica • Caterpillar (AW)** r. K. Wakamatsu, 2010, 85'

Art Film Fest sa stravuje v reštaurácii R - CLUB T. Teplice

FOTO DŇA

„Marreeek? Tu Dede... už mi môžeš zavolať... ale daj mi k telefónu Vitteka!“
 Štvrtok podvečer: festivalový štáb v plnom nasadení.

foto: Martin Paľšovič

GENERAL PARTNERS

DÔVERA+
 ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA

VEOLIA
 VODA
 Stredoslovenská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

TRANSPORT PROVIDER

PARTNERS

PRVÁ STAVEBNÁ
 SPOLITEĽNÁ

AVI • STUDIO

DEZIGN
BASKE

PARK HOTEL

AQUACITY
 HOTEL

OHL ŽS

ALISON
 Convergence. A matter of vision.

LOGISTICS PARTNER

PARTNER OF SLOVAK SEASON SECTION

MEDIA PARTNERS

Pravda

tyždeň

pardon

ham mesta

Zoznam.sk

BOOMERANG

OFFICIAL SUPPLIERS

PHILIPS
 sense and simplicity

